

UOHSX00DARY0

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0030/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-10962/2020/321/VJu

Brno 9. dubna 2020

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 13. 2. 2020, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže 14. 2. 2020 navrhovatelem –

- společností **Nesax s.r.o.**, IČO 01453637, se sídlem Trojická 1910/7, Nové Město, 128 00 Praha 2, zastoupenou ve správním řízení Mgr. et Mgr. Petrem Krpcem, IČO 06082203, advokátem se sídlem Václavské náměstí 846/1, Nové Město, 110 00 Praha 1, ev. č. ČAK 17556,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. 1. 2020, sp. zn. ÚOHS-S0467/2019/VZ č. j. ÚOHS-01750/2020/521/RŠu vydanému v řízení jež bylo zahájeno dne 28. 12. 2019 na návrh z téhož dne na přezkum úkonů zadavatele –

- **České republiky – Českého statistického úřadu**, IČO 00025593, se sídlem Na padesátém 3268/81, 100 00 Praha 10,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Modernizace datového centra II**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 9. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 12. 9. 2019 pod ev. č. Z2019-031697, ve znění oprav uveřejněných dne 30. 9. 2019, 11. 10. 2019 a 14. 10. 2019 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 176-428087, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 30. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 188-457295 a dne 11. 10. 2019 pod ev. č. 2019/S 197-478572,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp.zn. ÚOHS-S0467/2019/VZ č.j. ÚOHS-01750/2020/521/RŠu ze dne 30. 1. 2020

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle ustanovení § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle ustanovení § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 28. 12. 2019 návrh navrhovatele – Nesax s.r.o., IČO 01453637, se sídlem Trojická 1910/7, Nové Město, 128 00 Praha 2, zastoupené ve správním řízení Mgr. et Mgr. Petrem Krpcem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 846/1, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO 06082203, ev. č. ČAK 17556, zastoupení ověřeno na základě plné moci ze dne 5. 2. 2020 (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – České republiky – Českého statistického úřadu, IČO 00025593, se sídlem Na padesátém 3268/81, 100 00 Praha 10 (dále jen „**zadavatel**“) – ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Modernizace datového centra II“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 9. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 12. 9. 2019 pod ev. č. Z2019-031697, ve znění oprav uveřejněných dne 30. 9. 2019, 11. 10. 2019 a 14. 10. 2019 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 176-428087, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 30. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 188-457295 a dne 11. 10. 2019 pod ev. č. 2019/S 197-478572 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“),

¹Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele pod sp.zn. ÚOHS-S0467/2019/VZ.

II. Napadené usnesení

3. Dne 30. 1. 2020 vydal Úřad usnesení sp.zn. ÚOHS-S0467/2019/VZ č.j. ÚOHS-01750/2020/521/RŠu (dále jen „**napadené usnesení**“), kde rozhodl tak, že správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0467/2019/VZ zastavil dle § 257 písm. e) zákona, neboť navrhovatel nedoručil návrh ze dne 28. 12. 2019 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadání veřejné zakázky zadavateli ve lhůtě podle § 251 odst. 2 zákona, tedy nejpozději do 30. 12. 2019.

III. Rozklad navrhovatele

4. Dne 14. 2. 2020 obdržel Úřad rozklad zadavatele ze dne 13. 2. 2020. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo zadavateli doručeno dne 30. 1. 2020. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě. Zadavatel napadá napadené usnesení v celém jeho rozsahu, považuje jej za nesprávné.

Námítky rozkladu

5. Navrhovatel zprvu uvádí, že Úřad postupoval při vydání napadeného usnesení přepjatě formalisticky. Navrhovatel pak odkazuje na nálezy Ústavního soudu ve věci sp. zn. II. ÚS 3042/2012 ze dne 27. 8. 2013 a s důrazem z něj cituje následující věty „*obecný soud není absolutně vázán doslovným zněním zákona, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit, pokud to vyžaduje účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku, a že povinnost soudů nalézat právo neznamená pouze vyhledávat přímé a výslovné pokyny v zákonném textu, ale též povinnost zjišťovat a formulovat, co je konkrétním právem i tam, kde jde o interpretaci abstraktních norem a ústavních zásad [srov. např. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 21/96 ze dne 4. února 1997 (N 13/7 SbNU 87; 63/1997 Sb.) nebo nálezy sp. zn. Pl. ÚS 19/98 ze dne 3. února 1999 (N 19/13 SbNU 131; 38/1999 Sb.)]. Při výkladu a aplikaci právních předpisů nelze pomíjet jejich účel a smysl, který není možné hledat jen ve slovech a větách toho kterého předpisu, ve kterém je třeba vždy nalézat i principy uznávané demokratickými právními státy.*“ Navrhovatel pak uvádí, že tyto závěry Ústavního soudu lze vztáhnout i na činnost správních orgánů a jejich rozhodování a dále svůj rozklad dělí do tří částí, ve kterých vznáší konkrétní argumenty proti správnosti napadeného usnesení.
6. V části označené písmenem A navrhovatel uvádí, že Úřad se vydáním napadeného usnesení dopustil porušení obecných principů zadávacího řízení. Navrhovatel tvrdí, že primárním účelem zákona a jedním z obecných principů je zajištění rovného přístupu ke všem potenciálním dodavatelům, zajištění hospodárného nakládání s veřejnými prostředky a zajištění výběru nabídky respektující principy hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti. Navrhovatel se domnívá, že nepřezkoumáním postupu zadavatele Úřadem došlo k porušení procesních práv navrhovatele, neboť tomu bylo znemožněno účastnit se za rovných podmínek hospodářské soutěže o zakázku. Navrhovatel uvádí, že jeho administrativní pochybení, kdy nezaslal návrh na přezkoumání úkonů zadavatele i tomuto zadavateli nijak

nebrání věcnému přezkumu postupu zadavatele, když tento byl nadto o podání návrhu Úřadem vyrozuměn.

7. V části rozkladu označené písmenem B navrhovatel uvádí, že Úřad se dopustil porušení základních zásad správního řízení. Konkrétně měla být porušena zásada vyjádřená v § 4 odst. 4 správního řádu – tedy Úřad nedostál své povinnosti umožnit navrhovateli bránit jeho práva a oprávněné zájmy, když znemožnil navrhovateli bránit se libovůli zadavatele. Jedinou obranou navrhovatele před nezákonným postupem zadavatele je přezkumné řízení před Úřadem, a tato možnost byla navrhovateli odebrána na základě administrativního pochybení. Úřad pak dále měl porušit zásadu vyjádřenou v § 6 odst. 2 správního řádu, když kvůli jeho nesprávnému postupu vzniknou navrhovateli další náklady spojené s podáváním opravných prostředků. Dle navrhovatele by měl úřad zohlednit i to, že navrhovatel je o správnosti svého návrhu přesvědčen do té míry, že neváhal riskovat složení 100 000 Kč kauce.
8. V části rozkladu označené písmenem C navrhovatel uvádí, že Úřad nedodržel postup dle evropské úpravy zadávacího řízení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 (dále jako „**zadávací směrnice**“) dle navrhovatele zakotvuje povinnost členských států implementovat do národních právních řádů právo navrhovatele na přezkum postupu zadavatele v zadávacím řízení a toto právo je dle navrhovatele jedním z cílů této směrnice a tento by měl být v činnosti Úřadu zohledněn. Podle navrhovatele je evidentní, že se zadavatel dopustil nezákonného postupu, když jeho postup je přezkoumáván Úřadem v dalších řízeních. Navrhovatel dále zdůrazňuje, že jím iniciované správní řízení je vzhledem k § 246 odst. 1 písm. d) jedinou okolností bránící zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku a tedy ochranou pro další uchazeče v zadávacím řízení.
9. Navrhovatel pak shrnuje svou argumentaci, uvádí, že postup zadavatele povede k nehospodárnému nakládání s veřejnými prostředky a dále zdůrazňuje, že napadené usnesení se přičí zásadám správního řádu a zákona a jde proti jeho účelu a nezákonný postup zadavatele a jeho libovůle by neměly zůstat bez povšimnutí Úřadu.

Závěr rozkladu navrhovatele

10. Zadavatel navrhuje předsedovi Úřadu napadené usnesení zrušit a věc vrátit Úřadu k novému jednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

11. Usnesením ÚOHS-05270/2020/521/RŠu ze dne 18. 2. 2020 doručeným zadavateli téhož dne, tohoto Úřad vyzval, aby se k rozkladu navrhovatele ze dne 13. 2. 2020 vyjádřil. Na to zaslal zadavatel své vyjádření ze dne 25. 2.2020.
12. Zadavatel shrnuje procesní průběh zadávacího řízení a správního řízení před Úřadem. Zadavatel zprvu uvádí, že Úřad pouze sleduje zcela jasné a doslovné znění zákona. Úřad dle zadavatele nepostupuje „přepjatě formalisticky“ a zadavatel dále uvádí, že jedním z cílů přezkumného řízení před Úřadem je vyřešení „sporu“ mezi zadavatelem a navrhovatelem bezodkladně, kdy má řešení sporu ještě pro strany význam. Za tím účelem musí být správní řízení vedeno „rychle“ a proto zákon ukládá navrhovateli povinnost zaslat návrh na přezkum úkonů zadavatele v zadávacím řízení i zadavateli a nejenom Úřadu. Zákon pak zadavateli

ukládá povinnost poučit navrhovatele v rozhodnutí o námitkách o tom, že návrh na přezkum úkonů zadavatel musí být doručen i zadavateli, přičemž této povinnosti zadavatel vůči navrhovateli dostál.

13. Navrhovatelem citovanou judikaturu pak zadavatel neshledává příležitostí pro skutkové a právní odlišnosti řešených problémů. Podle zadavatele je pak nepřípustné, aby navrhovatel vytrhl z kontextu jednu větu judikátu a dovedl z ní, že soudy, potažmo Úřad, nejsou vázány zněním zákona. Dle zadavatele není požadavek na zaslání stejnopisu návrhu na zahájení přezkumu zadávacího řízení zadavateli nedopatřením zákonodárce či šikanou dodavatelů.
14. Dále zadavatel zdůrazňuje, že navrhovatel nemůže své procesní pochybení zlehčovat jako „administrativní nedopatření“ ale jedná se o porušení zákonné povinnosti navrhovatelem a tímto porušením zákona, nikoliv činností Úřadu, pak došlo k procesnímu nezdaru navrhovatele, vzniku dalších nákladů a zániku procesních práv navrhovatele. Dále zadavatel odmítá navrhovatelovu argumentaci zadávací směrnici, která dle něj zavazuje toliko český stát ve smyslu zákonodárce, nikoliv přímo Úřad a dále zadavatel uvádí, že právo na přezkum zadávacího řízení bylo do českého práva implementováno a stanovená procesní omezení nejsou nijak excesivní.
15. Závěrem zadavatel podotýká, že dle jeho názoru se navrhovatel nikdy nestal účastníkem zadávacího řízení, za kterého se označuje a dále zadavateli není jasné, k čemu má vést argumentace navrhovatele stran blokační lhůty, které má zadavatel v úmyslu dostát.

Závěr vyjádření zadavatele

16. Zadavatel předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené usnesení potvrdil a podaný rozklad zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného usnesení, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a zamítnutí rozkladu.

V. K důvodům potvrzení napadeného usnesení a zamítnutí rozkladu

Obecně k povinnosti zaslat stejnopis návrhu zadavateli

20. Úvodem je třeba říci, že navrhovatel své pochybení přiznává a nerozporuje jej. Povinnost navrhovatele dle § 251 odst. 2 zákona doručit zadavateli stejnopis návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele do 10 dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel odmítl jeho námitky, není, jak správně uvádí zadavatel, samoúčelná.
21. Také zadavatelé, nejen navrhovatelé, mají v řízení před Úřadem svá procesní práva a zájmy. V zadávacím řízení je to zájem na účelném a hospodárném nakládání s veřejnými prostředky. Znakem hospodárnosti a účelnosti ve správním řízení je pak i rychlost přezkumného řízení. Je tedy třeba zabránit tomu, aby pořízení dodávek, staveb nebo služeb zadavatelem bylo blokováno dlouhým přezkumným řízením. Z toho důvodu zákon obsahuje poměrně přísné a krátké lhůty pro procesní úkony všech účastníků řízení. Dalším zákonem chráněným zájmem je účelnost přezkumného řízení (v němž má být uloženo nápravné opatření), která se projevuje mj. tím, že Úřad nepřezkoumává zadávací řízení, na něž již byla uzavřena smlouva. Uvedená účelnost je zajištěna například zákonným zákazem uzavřít smlouvu po zahájení přezkumného řízení dle § 246 odst. 1 písm. d) zákona.
22. Z výše uvedeného pak vyplývají dva základní účely či zájmy chráněné povinností navrhovatele doručit návrh na přezkoumání úkonů zadavatele tomuto zadavateli. Zaprvé se zadavatel dozví o tom, že byl podán návrh a že běží blokační lhůta a zadavatel tedy nesmí uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku. Tím pádem pak může proběhnout řízení před Úřadem a lze v něm účinně uložit nápravná opatření. Pokud by se zadavatel o podání návrhu nedozvěděl, nebo se o něm dozvěděl až se zpožděním, byť minimálním, například od Úřadu, hrozí, že zadavatel v době mezi uplynutím lhůty pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele (tedy po uplynutí lhůty dle § 246 odst. 1 písm. c)) a dobou, kdy se zadavatel o podání návrhu skutečně dozvěděl, uzavře – v dobré víře – smlouvu a řízení před Úřadem o přezkoumání úkonů zadavatele neproběhne, neboť bude zastaveno dle § 257 písm. j). Nelze rovněž opomenout, že zahájení správního řízení, které je dle § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno dnem, kdy Úřad obdrží návrh navrhovatele, spouští běh další tzv. blokační lhůty dle § 246 odst. 1 písm. d) zákona. Ve výše uvedené situaci je tak smlouva uzavřena přes běžící zákaz ji uzavřít, aniž by o takovém zákazu zadavatel věděl. Ač tak zadavatel postupuje v dobré víře, vystavuje se vysokému riziku případného rozhodnutí o uložení zákazu plnění smlouvy v jeho neprospěch. V tomto smyslu jde pak rovněž o nepřijatelný zásah do právní jistoty zadavatele.
23. Na povinnost navrhovatele doručit stejnopis návrhu zadavateli ve lhůtě pro podání návrhu navazuje zadavatelova povinnost dle § 252 odst. 1 se k takovému návrhu vyjádřit a společně s vyjádřením zaslat Úřadu rovněž dokumentaci o zadávacím řízení. Neučiní-li to zadavatel, jedná se o přestupek (srov. § 268 odst. 1 písm. e) zákona). Na tuto povinnost bývá zadavatel Úřadem upozorněn v oznámení o zahájení správního řízení, avšak takové upozornění nemá na podobu povinnosti (například na počátek lhůty pro zaslání vyjádření a dokumentace o zadávacím řízení) vliv. Správní řízení před Úřadem je pak oproti „běžnému“ správnímu řízení takto (mimo jiné instituty) urychleno. Pokud však stejnopis návrhu není zadavateli doručen, zákon jasně stanoví, jak má být se správním řízením naloženo. Resp. může nastat

situace, že zadavateli bude stanovena dodatečná lhůta k zaslání dokumentace o zadávacím řízení ve smyslu § 263 odst. 4 zákona, jejíž nedodržení je stíženo výrazně negativnějším následkem než nedodržení původní 10denní lhůty, a sice „kontumačním“ zrušením zadávacího řízení nebo přezkoumávaného úkonu zadavatele.

24. Zde je třeba připomenout, že i „zanedbatelná“ či „administrativní“ pochybení mohou vést ve správním či soudním řízením k „fatálním“ následkům. Zde připomínám například kontumační rozsudky v občanském soudním řízení, lhůtu pro přihlašování pohledávek v řízení insolvenčním apod. Navrhovatel by patrně vydání rozsudku pro uznání v návaznosti na to, že žalovaný v civilním soudním řízení zmeškal první jednání ve věci, nepovažoval za „přepjatý formalismus“, pročez není na místě tak označovat postup Úřadu, který následuje – stejně jako civilní soud v ilustrativním příkladu – literu zákona. V našem případě se zadavatel dozvěděl o podání návrhu se zpožděním jednoho dne oproti nejzazšímu dni lhůty pro splnění povinnosti k zaslání stejnopisu návrhu zadavateli. Zde například uveďme, že i hmotná práva se mohou prekludovat tzv. „o den“ čímž bez možnosti sanace dojde k jejich zániku. Stejně tak v našem případě zákon jasně říká, že řízení o navrhovatelově návrhu bude zastaveno. Jakkoliv se jedná o ustanovení přísné, není nijak nejasné, výjimečné, samoúčelné ani excesivní.

K vadě návrhu

25. Je třeba zdůraznit, že to byl navrhovatel, kdo se svým jednáním (opomenutím) připravil o možnost dosáhnout meritorního rozhodnutí ve věci svého návrhu. Je to tedy navrhovatel, jehož vinou bylo řízení zastaveno. Navrhovatelovo pochybení a s ním spojené procesní důsledky nejsou vinou Úřadu a nemají jím být napravovány, jak se navrhovatel snaží tvrdit.
26. Jak správně uvedl zadavatel, navrhovatel jím byl upozorněn na své procesní povinnosti spojené s podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v poučení zadavatelova rozhodnutí o námitkách ze dne 17. 12. 2019. Navzdory tomu navrhovatel své povinnosti nedostál. Není pak pravdou, jak tvrdí navrhovatel, že by tímto jeho pochybením byla úplně zhcena možnost přezkumu úkonů zadavatele. Navrhovatel připravil pouze sebe o svá procesní práva v řízení o svém návrhu. Nepřipravil o procesní práva jiné účastníky zadávacího řízení, ani Úřad o pravomoc zahajovat řízení z moci úřední či dokonce sebe sama o právo podat Úřadu podnět. Snaží-li se tedy navrhovatel tvrdit, že napadeným usnesením a postupem Úřadu byl zmařen účel zadávací směrnice či zákona, není tomu tak. K prostředkům k zahájení přezkumu postupu zadavatele bylo Úřadem v nyní řešené věci přistupováno zcela v souladu se zákonem a evropskou legislativou.
27. Na tomto místě lze rovněž zmínit, že Soudní dvůr Evropské unie nevidí v procesní náležitosti složení soudního poplatku za podání žaloby proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky – což lze považovat za obdobu kauce ve smyslu § 255 zákona – nepřípustnou překážku přezkumu postupů zadavatelů (srov. rozsudek uvedeného soudu ze dne 6. 10. 2015 ve věci C-61/14, kde je mj. uvedeno: „Článek 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, jakož i zásada rovnocennosti a zásada efektivity musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která při podávání žaloby v rámci soudních řízení správních v oblasti veřejných

zakázek ukládá povinnost zaplacení takových soudních poplatků, jako je jednotný poplatek dotčený ve věci v původním řízení.“²). Pokud je složení „kauce“ přípustnou procesní náležitostí podání návrhu, za použití logického argumenty „od většího k menšímu“ musí stejný závěr platit i pro povinnost zaslat stejnopis návrhu zadavateli, neboť splnění této procesní náležitosti je nepochybně méně zatěžující než složení kauce a nejedná se o bezúčelnou procesní náležitost, jak bylo popsáno výše.

K dalším rozkladovým námitkám

28. K navrhovatelem citované judikatuře uvádím, že je třeba dát za pravdu zadavatelem vzneseným argumentům v jeho vyjádření se k rozkladu navrhovatele. Oba citované judikáty, jak Ústavního soudu, tak Nejvyššího správního soudu, jsou skutkově odlišné od této věci a nelze je a priori vykládat tak, že soudy, či Úřad se mohou bez dalšího odchýlit od zákona, či postupovat v přímém rozporu s ním, jak to navrhovatel žádá v tomto případě.
29. Nález Ústavního soudu se týkal toho, že elektronicky podané dovolání je podepsáno, pokud byl podepsán e-mail, ke kterému bylo dovolání přiloženo jako příloha. Zde Ústavní soud konstatoval, že takové dovolání splňuje formální náležitost podpisu, byť není podpis přímo „na něm“. Rozsudek Nejvyššího správního soudu se pak týkal toho, zda lze za doklad osvědčující doručení námitek zadavateli považovat to, že tento o námitkách rozhodne a uvede v nich datum, kdy mu byly doručeny. Soudy se tu vyjádřily k otázce výkladu procesních náležitostí podání. Nicméně vadu návrhu navrhovatele nelze takovým výkladem zhojit, neboť ani v jednom případě, které soudy řešily, se nejednalo o to, že by daná procesní náležitost nebyla vůbec splněna.
30. Zde je třeba říci, že návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele má své formální i materiální náležitosti, a to i ve vztahu k zadavateli. Není účelem tohoto rozhodnutí provést podrobný rozbor náležitostí uvedeného návrhu. Ve zkratce ale řekněme, že materiální podstatou návrhu a povinnosti navrhovatele zaslat jeho stejnopis zadavateli je to, aby se zadavatel co nejdříve – ve stanovené lhůtě – dověděl o tom, že jeho postup v zadávacím řízení je napadán a konkrétní důvody, proč tak navrhovatel činí. Toto vše se sice zadavatel dozvěděl, avšak ne včas, byť se jednalo o jediný den zpoždění. Zcela zřejmě tak nebyly splněny ani formální, ani materiální stránka povinnosti navrhovatele zaslat zadavateli stejnopis návrhu. Nelze tak přisvědčit navrhovateli, že by Úřad postupoval „přepjatě formalisticky“.
31. Nadto, co bylo řečeno výše, dodávám k námitkám obsaženým v části A rozkladu, že zásady zadávacího řízení se nevztahují na Úřadem vedená správní řízení, neboť ta jsou ovládána primárně základními zásadami činnosti správních orgánů (viz § 2 až § 8 správního řádu) nebo rovněž zásadami správního řízení (například zásadou vyšetřovací dle § 50 odst. 2 a 3 správního řádu). Zákonodárce pak zcela jasně stanovil, jak má být postupováno v nyní řešeném případě.
32. K části rozkladu uvedené pod písmenem B dodávám, že Úřad nijak nebránil navrhovateli uplatňovat svá práva. Navrhovatel svá práva uplatnil a Úřadem mu v tom nijak nebylo bráněno, o čemž svědčí i toto rozhodnutí, když podáními navrhovatele se Úřad a nyní i jeho předseda zde zabývají. To, že se navrhovatel dopustil procesního pochybení a Úřad na to

² Zvýraznění, které je obsaženo v textu rozsudku, bylo odstraněno předsedou Úřadu.

reaguje zcela v souladu se zákonem, není pochybením Úřadu, jak se snaží tvrdit navrhovatel. Samotný fakt, že navrhovatel složil kauci, neznamená, že jeho návrh je věcně správný a mělo by mu být vyhověno, natož aby to byl argument pro promíjení (neprominutelných) vad podání. Ani to, že navrhovatel obecně tvrdí, že zadavatelův postup povede k nehospodárnému nakládání s veřejnými prostředky, není důvodem pro prominutí (neprominutelných) vad podání.

33. K části C rozkladu pak uvádím, že právo na přezkum úkonů zadavatele v zadávacím řízení je v zákoně obsaženo, běžně k naplnění tohoto práva dochází a není omezeno nijak výjimečnými či excesivními podmínkami. Fakt, že je o postupu téhož zadavatel vedeno více přezkumných řízení, pak nic nesevřdí o důvodnosti návrhu navrhovatele ani to není, opět, důvodem pro prominutí (neprominutelných) vad podání. Úvahy stran blokační lhůty jsou dle mého hodnocení bezpředmětné. Ostatní uchazeči mají-li pochybnosti o správnosti a zákonnosti postupu zadavatele, mohou podat vlastní návrhy na přezkum jeho úkonů nebo podněty k zahájení řízení ex officio.
34. Hodnotím tedy, že Úřad postupoval správně, když správní řízení zastavil. Je možné vyzdvihnout také vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele. Také je třeba podotknout k meritu věci, že pokud se navrhovatel domníval, že zadavatel požaduje zbytečně úzce vymezený předmět plnění, měl navrhovatel nepochybně možnost podat námitky proti zadávacím podmínkám, v nichž mohl tvrdit jejich diskriminační charakter. Závěrem navrhovateli sděluji, že na základě skutečností, jež vyplynuly z nyní řešeného správního řízení, Úřad zahájil řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0003/2020/VZ.

VI. Závěr

35. Po zvážení všech aspektů dané věci a přezkoumání zákonnosti napadeného usnesení v plném rozsahu a jeho správnosti dle rozsahu rozkladových námitek ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem napadené usnesení shledal zákonným a věcně správným. Z napadeného usnesení je jasně patrné, z jakých podkladů Úřad vycházel a jaké právní normy na takto zjištěný skutkový stav aplikoval. Úřad tak postupoval v případě vydání napadeného usnesení v souladu se zákonem a správním řádem, pročez jsem z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro potvrzení napadeného usnesení v plném rozsahu a zamítnutí rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. et Mgr. Petr Krpec, advokát, Václavské náměstí 846/1, Nové Město, 110 00 Praha 1
2. Česká republika – Český statistický úřad, Na padesátém 3268/81, 100 00 Praha 10

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy